Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2012/2002

av den 11 november 2002

om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond

(EGT L 311, 14.11.2002, s. 3)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 661/2014 av den 15 maj 2014	L 189	143	27.6.2014

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2012/2002

av den 11 november 2002

om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 159 tredje stycket och artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([3]),

med beaktande av Regionkommitténs resolution ([4]), och

av följande skäl:

(1) Vid större katastrofer bör gemenskapen visa sig solidarisk med befolkningen i de berörda regionerna genom att lämna ekonomiskt bistånd för att bidra till att snabbt återställa normala förhållanden för människorna i de katastrofdrabbade regionerna. Biståndet bör huvudsakligen sättas in vid naturkatastrofer.

(2) De befintliga instrumenten för ekonomisk och social sammanhållning medger finansiering av riskförebyggande åtgärder och återuppbyggande av förstörd infrastruktur. Men det bör också skapas ett ytterligare instrument, som skall särskiljas från befintliga gemenskapsinstrument, vilket gör det möjligt för gemenskapen att agera snabbt och effektivt så att den kan bidra till att räddningstjänsterna mobiliseras utan dröjsmål, så att människors omedelbara behov kan tillgodoses och så att gemenskapen kan bidra till återuppbyggnad på kort sikt av förstörd viktig infrastruktur så att ekonomisk aktivitet kan återupptas i de katastrofdrabbade regionerna.

(3) Europeiska unionen bör även visa solidaritet med de länder som för närvarande förhandlar om anslutning. Om förordningens tillämpningsområde skall utvidgas till att omfatta dessa länder måste detta utgå från artikel 308 i fördraget.

(4) Gemenskapsstödet bör komplettera de berörda staternas egna insatser och användas för att täcka en del av de offentliga utgifterna för att avhjälpa de skador som orsakats av en större katastrof.

(5) I enlighet med subsidiaritetsprincipen bör bistånd enligt detta instrument begränsas till större katastrofer som har allvarliga återverkningar på levnadsvillkoren, på miljön eller på ekonomin.

([1]) Kommissionens förslag av den 20 september 2002 (ännu ej offentliggjort i EGT).
([2]) Yttrandet avgiven den 10 oktober 2002 (ännu ej offentliggjort i EGT).
([3]) Yttrandet avgiven den 24 oktober 2002 (ännu ej offentliggjort i EGT).
([4]) Resolutionen avgiven den 10 oktober 2002 (ännu ej offentliggjord i EGT).

▼B

(6) Med en *större katastrof* bör i denna förordning avses en katastrof som i åtminstone en av de berörda staterna orsakar betydande skador i finansiella termer eller procentandel av bruttonationalinkomsten (BNI). För att möjliggöra insatser vid katastrofer som visserligen är betydande men dock inte når upp till de angivna miniminivåerna, får bistånd under exceptionella omständigheter även beviljas när ett biståndsberättigat grannland har drabbats av samma katastrof, eller när större delen av befolkningen i en specifik region har drabbats av en katastrof med mycket allvarliga och bestående återverkningar på levnadsvillkoren.

(7) Gemenskapens insatser bör inte ersätta tredje parts ansvar, som, enligt principen om att förorenaren skall betala, i första hand är ansvarig för skadan som den förorsakat, och inte heller inbjuda till att underlåta att vidta förebyggande åtgärder både på medlemsstats- och gemenskapsnivå.

(8) Detta instrument bör göra det möjligt att snabbt fatta beslut om att så snart som möjligt anslå särskilda medel och göra dem tillgängliga. Administrativa förfaranden bör anpassas i enlighet med detta och begränsas till det som är absolut nödvändigt. Därför har Europaparlamentet, rådet och kommissionen den 7 november 2002 ingått ett interinstitutionellt avtal om finansieringen av Europeiska unionens solidaritetsfond som komplettering till det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet.

(9) Det kan vara önskvärt att mottagarstaten i enlighet med sina specifika konstitutionella, institutionella, juridiska eller finansiella bestämmelser inbegriper de regionala eller lokala myndigheterna i arbetet med ingåendet och tillämpningen av genomförandebestämmelserna, varvid mottagarstaten dock alltid förblir ansvarig för genomförandet av biståndet och för ledning och kontroll av de verksamheter som får finansieringsstöd av gemenskapen.

(10) Tillämpningsföreskrifterna för det här instrumentet bör anpassas efter hur brådskande läget är.

(11) En insats som finansieras genom det här instrumentet bör inte i samma syfte kunna få bistånd enligt rådets förordning (EG) nr 1164/94 av den 16 maj 1994 om inrättandet av en sammanhållningsfond ([1]), rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna ([2]), rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden ([3]), rådets förordning (EEG) nr 3906/89 av den 18 december 1989 om ekonomiskt stöd till Ungern och Polen ([4]), rådets förordning (EG) nr 1267/1999 av

([1]) EGT L 130, 25.5.1994, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1265/1999 (EGT L 161, 26.6.1999, s. 62).
([2]) EGT L 161, 26.6.1999, s. 80. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1447/2001 (EGT L 198, 21.7.2001, s. 1).
([3]) EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.
([4]) EGT L 375, 23.12.1989, s. 11. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2500/2001 (EGT L 342, 27.12.2001, s. 1).

▼B

den 21 juni 1999 om upprättande av ett strukturpolitiskt föranslutningsinstrument ([1]), rådets förordning (EG) nr 1268/1999 av den 21 juni 1999 om gemenskapsstöd för föranslutningsåtgärder för jordbruket och landsbygdens utveckling i kandidatländerna i Central- och Östeuropa under föranslutningsperioden ([2]), kommissionens förordning (EG) nr 2760/98 av den 18 december 1998 om genomförande av ett program för gränsöverskridande samarbete inom ramen för Phare-programmet ([3]), rådets förordning (EG) nr 1266/1999 av den 21 juni 1999 om samordning av stödet till kandidatländerna inom ramen för föranslutningsstrategin och om ändring av förordning (EEG) nr 3906/89 ([4]), rådets förordning (EG) nr 555/2000 av den 13 mars 2000 om genomförande av åtgärder inom ramen för en föranslutningsstrategi för Republiken Cypern och Republiken Malta ([5]) eller rådets förordning (EG) nr 2236/95 av den 18 september 1995 om allmänna regler för gemenskapens finansiella stöd på området för transeuropeiska nät ([6]); för skador som åtgärdas enligt sådana gemenskapsinstrument eller internationella instrument som gäller ersättning för bestämda skador bör inte i samma syfte beviljas bistånd enligt detta instrument.

(12) Största möjliga öppenhet krävs när det ekonomiska biståndet från gemenskapen genomförs liksom lämplig kontroll av hur medlen används.

(13) Ansvarsfull finansiell förvaltning är nödvändigt så att det säkerställs att gemenskapen har möjlighet att ingripa om flera större katastrofer inträffar under samma år.

(14) I undantagsfall och med hänsyn till de finansiella medel som finns att tillgå enligt detta instrument det år katastrofen inträffar, bör det finnas möjlighet att bevilja tilläggsbidrag enligt detta instrument ur nästa års fond.

(15) En tidsfrist bör fastställas för utnyttjandet av det beviljade ekonomiska biståndet och det bör finnas föreskrifter om att mottagarstaterna skall redovisa hur de använt mottaget bistånd. Mottaget bistånd som sedermera krävs ut av tredje part eller som överstiger den slutliga uppskattningen av skadorna bör återkrävas.

(16) Med hänsyn till de exceptionella omständigheterna bör de länder som drabbats av katastrofer från och med sommaren 2002 kunna beviljas bistånd enligt detta instrument.

([1]) EGT L 161, 26.6.1999, s. 73. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2500/2001 (EGT L 342, 27.12.2001, s. 1).
([2]) EGT L 161, 26.6.1999, s. 87. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2500/2001 (EGT L 342, 27.12.2001, s. 1).
([3]) EGT L 345, 19.12.1998, s. 49. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1596/2002 (EGT L 240, 7.9.2002, s. 33).
([4]) EGT L 161, 26.6.1999, s. 68.
([5]) EGT L 68, 16.3.2000, s. 3. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2500/2001 (EGT L 342, 27.12.2001, s. 1).
([6]) EGT L 228, 23.9.1995, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1655/1999 (EGT L 197, 29.7.1999, s. 1).

▼B

(17) För att kunna garantera att de länder som nyligen drabbades av översvämningar snabbt får bistånd måste detta instrument antas med det snaraste; därför är det nödvändigt att bevilja ett undantag från den regel om en sexveckorsperiod för behandling i de nationella parlamenten som anges i del I punkt 3 i det protokoll om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen som fogas till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed inrättas Europeiska unionens solidaritetsfond, nedan kallad fonden, vilken skall göra det möjligt för gemenskapen att snabbt, effektivt och flexibelt vidta åtgärder i nödsituationer på de villkor som anges i denna förordning.

▼M1

Artikel 2

1. Efter ansökan av en medlemsstat eller ett land med vilket det pågår förhandlingar om anslutning till unionen, nedan kallad *bidragsberättigad stat*, kan bistånd från fonden frigöras, när allvarliga återverkningar på levnadsvillkoren, miljön eller ekonomin inträffar i en eller flera regioner i den bidragsberättigade staten till följd av en större eller regional naturkatastrof på denna bidragsberättigade stats territorium eller i en angränsande bidragsberättigad stat. Direkta skador som en direkt följd av en naturkatastrof ska betraktas som en del av den skada som orsakats genom denna naturkatastrof.

2. I denna förordning avses med *större naturkatastrof* en naturkatastrof som i en bidragsberättigad stat leder till direkta skador som uppskattas överstiga 3 000 000 000 EUR i 2011 års priser eller utgöra mer än 0,6 % av dess BNI.

3. I denna förordning avses med *regional naturkatastrof* en naturkatastrof som i en region på Nuts 2-nivå i en bidragsberättigad stat leder till direkta skador som överstiger 1,5 % av den regionens bruttonationalprodukt (BNP).

Med avvikelse från första stycket, om den berörda regionen där en naturkatastrof har inträffat är ett yttersta randområde i den mening som avses i artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, ska med *regional naturkatastrof* avses varje naturkatastrof som leder till direkta skador som överstiger 1 % av det områdets BNP.

Om naturkatastrofen berör flera regioner på Nuts 2-nivå ska tröskelvärdet tillämpas på dessa regioners genomsnittliga BNP, viktat efter andelen av den totala skadan i varje region.

4. Biståndet från fonden får också tas i anspråk för en naturkatastrof i en bidragsberättigad stat som även utgör en större naturkatastrof i en angränsande bidragsberättigad stat.

▼M1

5. Vid tillämpningen av denna artikel ska harmoniserade statistiska uppgifter från Eurostat användas.

▼B

Artikel 3

▼M1

1. Biståndet ska ha formen av ett finansiellt bidrag från fonden. För varje naturkatastrof ska ett enda finansiellt bidrag beviljas den bidragsberättigade staten.

2. Fonden ska ha som syfte att komplettera de berörda staternas egna insatser och täcka en del av deras offentliga utgifter och därmed hjälpa den bidragsberättigade staten att, beroende på naturkatastrofens art, genomföra följande väsentliga nöd- och återställningsinsatser:

a) Återställa infrastruktur och installationer i fungerande skick på områdena energi, vattenförsörjning och avloppsvatten, telekommunikationer, transporter, hälsa och utbildning.

b) Tillhandahålla tillfälliga bostäder och finansiera räddningstjänst för att tillgodose den berörda befolkningens behov.

c) Säkerställa förebyggande infrastruktur och vidta åtgärder för att skydda kulturarvet.

d) Röja katastrofdrabbade områden, inklusive naturområden, om lämpligt i linje med ekosystembaserade metoder, samt omedelbart återställa drabbade naturområden för att undvika omedelbara effekter från jorderosion.

Vid tillämpningen av led a avses med *återställa i fungerande skick* att återställa infrastrukturen och installationerna till det skick som de befann sig i före naturkatastrofen. Om det inte är juridiskt möjligt eller ekonomiskt motiverat att återställa det skick som förelåg före naturkatastrofen, eller om mottagarstaten beslutar att omlokalisera eller förbättra den drabbade infrastrukturen eller de drabbade installationerna för att därigenom förbättra förmågan att motstå framtida naturkatastrofer, får fonden endast bidra till kostnaderna upp till de uppskattade kostnaderna för att återställa skicket före katastrofen.

Kostnader som överstiger den nivå av kostnader som avses i andra stycket ska finansieras av mottagarstaten själv eller om möjligt från andra unionsfonder.

Vid tillämpningen av led b avses med *tillfälliga bostäder* inkvartering tills den berörda befolkningen kan återvända till sina ursprungliga bostäder efter reparation eller ombyggnad.

3. Utbetalningar från fonden ska vara begränsade till finansiering av åtgärder för att lindra icke försäkringsbara skador och ska återkrävas om kostnaderna för att åtgärda skadan senare täcks av tredje part i enlighet med artikel 8.4.

4. Mervärdesskatt (moms) ska inte utgöra en bidragsberättigande utgift för en insats, om den inte är icke-avdragsgill enligt nationell momslagstiftning.

▼M1

5. Tekniskt stöd för förvaltning, övervakning, information och kommunikation, beslut om klagomål samt kontroll och revision ska inte berättiga till ett finansiellt bidrag från fonden.

Kostnader som härrör från förberedelser och genomförande av insatser som avses i punkt 2, inklusive kostnader för nödvändig teknisk expertis, ska vara bidragsberättigande som en del av projektkostnaderna.

6. När intäkter genereras från de insatser som avses i punkt 2 med ett finansiellt bidrag från fonden, ska det totala finansiella bidraget från fonden inte överstiga mottagarstatens sammanlagda nettokostnader för nöd- och återställningsinsatser. Mottagarstaten ska ta med en redovisning av detta i sin rapport om genomförandet av det finansiella bidraget från fonden i enlighet med artikel 8.3.

7. Minst en fjärdedel av fondens årliga medel bör vara tillgänglig den 1 oktober varje år för att täcka behov som uppkommer fram till årets slut.

▼B

Artikel 4

▼M1

1. Så snart som möjligt och senast tolv veckor efter den dag då den första skadan till följd av en naturkatastrof uppkom, får de ansvariga nationella myndigheterna i en bidragsberättigad stat lämna in en ansökan om finansiellt bidrag från fonden till kommissionen med alla tillgängliga uppgifter om åtminstone

a) den totala direkta skada som har orsakats av naturkatastrofen och dess inverkan på den berörda befolkningen, ekonomin och miljön,

b) en uppskattning av kostnaderna för de insatser som avses i artikel 3.2,

c) andra källor för unionsfinansiering,

d) andra källor för nationell eller internationell finansiering, inklusive offentligt och privat försäkringsskydd som kan bidra till kostnaderna för att åtgärda skadorna,

e) en kort beskrivning av genomförandet av unionslagstiftningen om förebyggande och hantering av risker för naturkatastrofer med hänsyn till naturkatastrofens art.

1a. I motiverade fall får de ansvariga nationella myndigheterna lämna in ytterligare information efter utgången av den tidsfrist som avses i punkt 1 för att komplettera eller uppdatera sin ansökan.

1b. Kommissionen ska utarbeta riktlinjer för hur man effektivt får tillgång till och genomför fonden. Riktlinjerna ska vara utarbetade senast den 30 september 2014 och ska innehålla detaljerade uppgifterom förfarandet för utformning av ansökan, inbegripet krav för den information som ska lämnas till kommissionen. Riktlinjerna ska göras allmänt tillgängliga på webbplatserna vid berörda generaldirektorat vid kommissionen och kommissionen ska säkerställa en bredare spridning av dem till bidragsberättigade stater.

▼M1

1c. Vid en successivt tilltagande naturkatastrof ska den tidsfrist som avses i punkt 1 börja löpa från och med den dag då de offentliga myndigheterna i den bidragsberättigade staten vidtar de första officiella åtgärderna mot naturkatastrofens verkningar eller från och med den dag då de utlyser undantagstillstånd.

2. På grundval av de uppgifter som avses i punkt 1 och eventuella förtydliganden som ska tillhandahållas av den bidragsberättigade staten, ska kommissionen så snart som möjligt och högst sex veckor efter det att ansökan har mottagits, räknat från den dag då en komplett ansökan mottogs utan att tiden för översättning räknas med, inom ramen för tillgängliga medel bedöma om villkoren för att ta fonden i anspråk är uppfyllda och fastställa storleken på ett eventuellt finansiellt bidrag från fonden.

Om kommissionen beslutar att bevilja ett finansiellt bidrag från fonden på grundval av en ansökan som mottogs efter den 28 juni 2014 för en naturkatastrof som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning, får den avslå en ytterligare ansökan om finansiellt bidrag för en naturkatastrof av samma slag eller minska det belopp som görs tillgängligt, om medlemsstaten är föremål för ett överträdelseförfarande och Europeiska unionens domstol genom en slutlig dom har fastställt att den berörda medlemsstaten har underlåtit att genomföra unionslagstiftningen om förebyggande och hantering av katastrofrisker med direkt koppling till karaktären hos den naturkatastrof som den har drabbats av.

Kommissionen ska behandla alla ansökningar om finansiella bidrag från fonden på ett rättvist sätt.

3. När kommissionen har funnit att villkoren för att tillhandahålla finansiellt bidrag från fonden är uppfyllda ska kommissionen utan dröjsmål till Europaparlamentet och rådet lämna erforderliga förslag om att ta fonden i anspråk och om att bemyndiga motsvarande anslag. Dessa förslag ska omfatta

a) alla tillgängliga uppgifter enligt punkt 1,

b) alla andra relevanta uppgifter som kommissionen har tillgång till,

c) bevis för att villkoren i artikel 2 är uppfyllda, och

d) en motivering till de belopp som föreslås.

Beslutet om att ta fonden i anspråk ska fattas gemensamt av Europaparlamentet och rådet snarast möjligt efter det att kommissionen lämnat in sitt förslag.

Såväl kommissionen som Europaparlamentet och rådet ska eftersträva att minimera den tid det tar att ta fonden i anspråk.

4. När anslagen gjorts tillgängliga av Europaparlamentet och rådet, ska kommissionen anta ett beslut, genom en genomförandeakt för att bevilja det finansiella bidraget från fonden och därefter omedelbart betala ut det finansiella bidraget som ett engångsbelopp till mottagarstaten. Om ett förskott har betalats ut i enlighet med artikel 4a, ska endast saldot betalas ut.

▼M1

5. Utgifterna ska vara bidragsberättigande från och med dagen då den första skada som avses i punkt 1 ägde rum. Vid en successivt tilltagande naturkatastrof ska utgifterna vara bidragsberättigande från och med den dag då de behöriga myndigheterna i den bidragsberättigade staten vidtar åtgärder för första gången eller från och med den dag då de utlyser undantagstillstånd, på sätt som avses i punkt 1c.

Artikel 4a

1. När en medlemsstat lämnar in en ansökan om finansiellt bidrag från fonden till kommissionen får den begära en förskottsutbetalning. Kommissionen ska göra en preliminär bedömning av om ansökan uppfyller villkoren i artikel 4.1 och kontrollera om budgetmedel är tillgängliga. Om dessa villkor är uppfyllda och tillräckliga medel finns tillgängliga får kommissionen anta ett beslut genom en genomförandeakt för att bevilja förskott och utan dröjsmål utbetala förskottet innan det beslut som avses i artikel 4.4 har fattats. Förskottsutbetalningen ska inte påverka det slutliga beslutet om utnyttjande av fonden.

2. Förskottet får inte överstiga 10 % av det förväntade finansiella bidraget och får aldrig överstiga 30 000 000 EUR. När det slutliga finansiella bidraget har fastställts ska kommissionen beakta summan av förskottet innan saldot av det finansiella bidraget betalas ut. Kommissionen ska återkräva felaktigt utbetalade förskott.

3. Återbetalningar till unionens allmänna budget ska göras före den förfallodag som anges i betalningskravet, som ska vara utformat i enlighet med artikel 78 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ([1]). Förfallodagen ska vara den sista dagen i den andra månaden efter det att betalningskravet utfärdades.

4. När så är nödvändigt för att säkerställa en snabb tillgång till budgetmedel, ska kommissionen då den antar förslaget till unionens allmänna budget för ett visst budgetår föreslå Europaparlamentet och rådet att ta fonden i anspråk för ett belopp om högst 50 000 000 EUR i förskottsutbetalningar och föreslå att motsvarande anslag förs in i unionens allmänna budget.

Budgetarrangemangen ska överensstämma med de tak som anges i artikel 10.1 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ([2]).

Artikel 5

1. Bilagan till en genomförandeakt som antas enligt artikel 4.4 ska innehålla närmare bestämmelser om genomförandet av det finansiella bidraget från fonden.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

([2]) Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

▼M1

I dessa bestämmelser ska det särskilt beskrivas vilken typ av insatser som ska finansieras av fonden och på vilka platser de ska ske på förslag av mottagarstaten.

2. Innan ett finansiellt bidrag betalas ut från fonden till en bidragsberättigad stat som inte är en medlemsstat, ska kommissionen ingå en delegeringsöverenskommelse med denna stat med närmare bestämmelser om genomförandet av det finansiella bidraget från fonden enligt punkt 1 i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 ([1]) samt med skyldigheterna i samband med förebyggande och hantering av risker för naturkatastrofer.

3. Ansvaret för att välja ut enskilda insatser och genomföra det finansiella bidraget från fonden ska åligga mottagarstaten i enlighet med denna förordning, särskilt artikel 3.2 och 3.3, den genomförandeakt som avses i artikel 4.4 och i förekommande fall den delegeringsöverenskommelse som avses i punkt 2 i den här artikeln.

4. Det finansiella bidraget från fonden till en medlemsstat ska genomföras genom delad förvaltning i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Det finansiella bidraget från fonden till en bidragsberättigad stat som inte är en medlemsstat ska genomföras genom indirekt förvaltning i enlighet med den förordningen.

5. Utan att det påverkar kommissionens ansvar för genomförandet av unionens allmänna budget ska mottagarstaten ansvara för förvaltningen av de insatser som stöds genom fonden och för den finansiella kontrollen av insatserna. De ska bland annat vidta följande åtgärder:

a) Kontrollera att förvaltnings- och kontrollsystem har inrättats och att de tillämpas på ett sådant sätt att det säkerställs att unionens medel används på ett effektivt och korrekt sätt, i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning.

b) Kontrollera att de finansierade insatserna har genomförts korrekt.

c) Se till att de finansierade utgifterna grundas på kontrollerbara verifikationer och att de är korrekta och följer tillämpliga bestämmelser.

d) Förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter samt återkräva belopp som betalats ut felaktigt tillsammans med ränta på försenade betalningar i förekommande fall. De ska underrätta kommissionen om alla eventuella oriktigheter och hålla kommissionen informerad om hur de administrativa och rättsliga förfarandena fortskrider.

([1]) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1).

▼M1

6. Mottagarstaterna ska utse organ med ansvar för förvaltning och kontroll av insatser som får stöd genom fonden i enlighet med artiklarna 59 och 60 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. De ska för detta ändamål beakta kriterier som rör interna förhållanden, kontrollverksamhet, information och kommunikation samt övervakning. Medlemsstaterna får utse de organ som redan har utsetts i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ([1]).

När dessa utsedda organ lämnar in den rapport och redovisning som avses i artikel 8.3 i denna förordning, ska de förse kommissionen med den information som anges i artikel 59.5 eller artikel 60.5 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 för hela genomförandeperioden.

7. Mottagarstaten ska göra de finansiella korrigeringar som krävs om en oriktighet konstateras. Mottagarstatens korrigering ska bestå i att det finansiella bidraget från fonden helt eller delvis dras in. Mottagarstaten ska återkräva varje belopp som har gått förlorat till följd av en konstaterad oriktighet.

8. Utan att det påverkar revisionsrättens befogenheter eller mottagarstatens kontroller i enlighet med nationella lagar och andra författningar får kommissionen genomföra kontroller på plats av de insatser som finansieras genom fonden. Kommissionen ska underrätta mottagarstaten för att få all hjälp som behövs. Den berörda medlemsstatens tjänstemän eller övriga anställda i medlemsstaten får delta i dessa kontroller.

9. Mottagarstaten ska se till att alla handlingar som styrker uppkomna utgifter hålls tillgängliga för kommissionen och revisionsrätten under tre år efter det att biståndet från fonden har avslutats.

Artikel 6

1. Mottagarstaten ska ansvara för samordning mellan fondens finansiella bidrag till de insatser som avses i artikel 3 och bistånd från europeiska struktur- och investeringsfonder, Europeiska investeringsbanken och andra av unionens finansieringsinstrument.

2. Mottagarstaten ska se till att de utgifter som ersätts enligt denna förordning inte ersätts genom andra av unionens finansieringsinstrument, särskilt inte instrumenten för sammanhållnings-, jordbruks- och fiskeripolitiken.

3. Skador som åtgärdas genom unionsinstrument eller internationella instrument med anknytning till ersättning för specifika skador ska inte vara berättigade till bistånd för samma syfte från fonden.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

▼M1

Artikel 7

Insatser som finansieras genom fonden ska vara förenliga med bestämmelserna i fördraget och de instrument som har antagits enligt detta, med unionens politik och åtgärder, särskilt inom ekonomisk förvaltning, offentlig upphandling, miljöskydd, förebyggande och hantering av risker för naturkatastrofer, anpassning till klimatförändring, om lämpligt inbegripet ekosystembaserade metoder, samt med föranslutningsinstrument. I tillämpliga fall ska insatser som finansieras genom fonden bidra till unionens mål på de områdena.

Artikel 8

1. Det finansiella bidraget från fonden ska användas inom 18 månader från den dag då kommissionen har betalat ut det fullständiga biståndet. Den del av det finansiella bidraget som inte har använts under denna period eller som konstateras ha använts till icke bidragsberättigande insatser ska återkrävas av kommissionen från mottagarstaten.

2. Mottagarstaterna ska söka all ersättning som är möjlig från tredje part.

3. Senast sex månader efter utgången av den artonmånadersperiod som avses i punkt 1 ska mottagarstaten lämna en rapport om genomförandet av det finansiella bidraget från fonden, tillsammans med en redovisning som motiverar utgifterna och med uppgifter om alla andra källor till finansiering som har tagits emot för de berörda insatserna, inbegripet ersättning från försäkringar och från tredje part.

Rapporten om genomförandet ska innehålla uppgifter om

a) vilka förebyggande åtgärder som mottagarstaten vidtagit eller föreslagit för att minska de framtida skadornas omfattning och i möjligaste mån undvika att liknande naturkatastrofer upprepas, inklusive genom användning av unionens struktur- och investeringsfonder för detta ändamål,

b) hur långt genomförandet av relevant unionslagstiftning om förebyggande och hantering av katastrofrisker har kommit,

c) erfarenheterna från naturkatastrofen och om de åtgärder som vidtagits eller föreslagits för att säkerställa miljöskydd och motståndskraft när det gäller klimatförändringar och naturkatastrofer och

d) andra relevanta upplysningar om förebyggande och begränsande åtgärder som vidtagits med hänsyn till naturkatastrofens art.

Rapporten om genomförandet ska åtföljas av ett yttrande från ett oberoende revisionsorgan, upprättat i enlighet med internationellt accepterade revisionsstandarder, som visar att den redovisning som motiverar utgifterna ger en sann och rättvisande bild och att det finansiella bidraget från fonden är lagligt och korrekt, i enlighet med artiklarna 59.5 och 60.5 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

▼M1

När det förfarande som avses i det första stycket har avslutats ska kommissionen avsluta biståndet från fonden.

4. Om kostnaderna för att åtgärda skadorna senare täcks av tredje part ska kommissionen kräva att mottagarstaten återbetalar motsvarande del av det finansiella bidraget från fonden.

Artikel 9

I ansökningar om finansiellt bidrag från fonden och i de genomförandeakter som avses i artikel 4.4 samt i delegeringsöverenskommelsen, rapporter och andra tillhörande dokument ska alla belopp uttryckas i euro.

De utgiftsbelopp som har uppkommit i nationell valuta ska räknas om till euro till den växelkurs som offentliggörs i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning* den dag då genomförandeakten i fråga antas av kommissionen. Om ingen växelkurs offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* den dag då genomförandeakten i fråga antas av kommissionen, ska omräkningen göras till den genomsnittliga månatliga bokföringskurs som kommissionen har fastställt för perioden. Denna enhetliga växelkurs ska användas under hela genomförandet av det finansiella bidraget från fonden och som grund för den slutliga rapporten om och redovisningen av genomförandet och de uppgifter som krävs enligt artikel 59.5 eller artikel 60.5 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 för det finansiella bidraget.

▼B

Artikel 10

1. I undantagsfall och om de återstående medel som finns tillgängliga i fonden det år när katastrofen inträffat inte är tillräckliga för att täcka det biståndsbelopp som bedöms nödvändigt av budgetmyndigheten, får kommissionen föreslå att mellanskillnaden finansieras med medel ur påföljande års fond. Det årliga budgettaket för fonden det år som katastrofen inträffat och följande år skall under alla omständigheter respekteras.

▼M1

2. Om det framkommer nya fakta som visar att de inträffade skadorna värderas avsevärt lägre, ska mottagarstaten återbetala motsvarande del av det finansiella bidraget från fonden till kommissionen.

Artikel 11

1. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av insatser som finansieras enligt denna förordning, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda medel samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.

▼M1

2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och genom kontroller på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som har beviljats medel från unionen enligt denna förordning.

3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får göra utredningar, inklusive kontroller på plats och inspektioner, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ([1]) och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ([2]) i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med ett avtal om finansiering från unionen.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska delegeringsöverenskommelser med tredjeländer samt avtal och beslut om beviljande av ett finansiellt bidrag från fonden till följd av genomförandet av denna förordning innehålla bestämmelser som uttryckligen ger kommissionen, revisionsrätten och Olaf befogenhet att utföra sådana revisioner och utredningar i enlighet med sina respektive befogenheter.

▼B

Artikel 12

Före den 1 juli skall kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om fondens verksamhet under det föregående året. Denna rapport skall i synnerhet innehålla uppgifter i anknytning till artiklarna 3, 4 och 8.

▼M1

———————

▼B

Artikel 15

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

([2]) Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).